

De følgende afstemninger foretoges på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 10 stemte for, 120 imod.

Ændringsforslag nr. 5, § 4, således ændret, og § 5
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6
forkastedes, idet 9 stemte for, 119 imod.

§§ 6-9
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 9 stemte for, 119 imod.

§§ 10-16, ændringsforslag nr. 8 om indsættelse af en ny paragraf efter § 16, ændringsforslag nr. 9, § 17, således ændret, § 18, ændringsforslag nr. 10 og 11 om indsættelse af nye paragraffer efter § 18 og §§ 19 og 20
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om indkomststøtte til landbrugere. (Lovforslag nr. L 39).

§ 1 og ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 9 stemte for, 119 imod.

§ 2 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 9 stemte for, 119 imod.

§§ 3-10
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 30 om forhøjelse af flygtningebevillingen tilbage fra Finansudvalget.
Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 92. Første behandling 13/11 92. Betænkning 17/11 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Under førstebehandlingen af dette beslutningsforslag var det tydeligt, at de fleste partier i Folketinget eller i hvert fald deres ordførere fandt anledning til at bruge deres taletid til fortrinsvis at komme med mere eller mindre ubegrundede, usaglige og i hvert fald overflødige bemærkninger om, hvad man i øvrigt mener om Fremskridtspartiet og vores holdninger på udlændingeområdet.

Men ikke nok med de bemærkninger, der faldt her i folketings salen, Venstres ordfører følte sig åbenbart så trængt, at lige så snart debatten var forbi, skulle Venstres Presse-tjeneste den 13. november sættes til at udsende en usædvanlig ubehagelig pressemeddelelse under overskriften »Fremskridtspartiet opfordrer til fremmedhad«.

Lad mig benytte lejligheden til fuldstændig krystalklart at slå fast, at der næppe er nogen som helst tvivl om, at hvis der er nogen i Folketinget, der medvirker til fremmedhad, så er det i allerhøjeste grad ikke Fremskridtspartiet, i og med at Fremskridtspartiets synspunkter repræsenteret her i Folketinget så afgjort har langt, langt den største del af den danske befolkning bag sig, hvorimod andre partier me-

[Kim Behnke]

ner, at der uhæmmet skal anvendes milliardbeløb til modtagelse af mennesker fra andre lande. Det betyder, at vi i vores asylcentre skal opleve, at centrene bliver misbrugt til oplagring af tyvekoster. Vi skal opleve, at asylanter uden at blinke med øjnene – i og med at de villigt deltager i interview osv. – klart redegør over for den danske befolkning for, at den eneste grund til, at de er taget til Danmark, er for at få et behageligt ferieophold; de ved da godt, at de ikke får asyl i Danmark, for det er de slet ikke berettiget til.

Disse ikke bare mange, men rigtig mange eksempler, der konstant og dagligt er på, hvordan udlændinge – kriminelle udlændinge, lykkeriddere og andre – bliver favoriseret af det danske samfund, bærer flertallet i Folketinget et dybt ansvar for eksisterer, i og med at man nægter at ændre på lovgivningen, man nægter at ændre på reglerne, fordi man ud fra pladderhumanisme og andre former for mere eller mindre saglige begrundelser – for de flestes vedkommende usaglige begrundelser – mener, at vi bare skal være det sted, hvor folk fra hele verden kan komme til at udplyndre den danske skattebefolkning.

Det mest chokerende ved førstebehandlingen var justitsministerens bekræftelse af de værste anelser, vi har haft i Fremskridtspartiet vedrørende den galop, der nu er, vedrørende den rutschetur, udgifterne har i øjeblikket. Justitsministeren kunne under førstebehandlingen oplyse, at alene Justitsministeriet næste år vil få udgifter på mellem 3 og 4 mia. kr. på udlændingeområdet. Dertil skal man lægge alle de udgifter, der kommer i Socialministeriet, alle de udgifter der kommer i kommunerne, alle de udgifter der kommer i Undervisningsministeriet osv. osv. Den samlede sum til modtagelse af udlændinge vil derfor næste år nærme sig de 20 mia. kr.

Jeg udfordrede Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, til at modbevise dette tal. Jeg kan konstatere i dag, at fru Dorte Bennedsen ikke er i stand til at modbevise dette tal. Og det er selvfølgelig, fordi de næsten 20 mia. kr. er så tæt på sandheden, som man overhovedet kan komme i en situation, hvor vi ikke er i stand til hverken fra ministerier eller fra kommuner at få præcise oplysninger om, hvad omkostningerne ved at have så mange fremmede boende her i Danmark er.

Og når jeg bliver ved med at bruge udtrykket de fremmede, så er det, fordi det i denne forbindelse for Fremskridtspartiet er underordnet, om de pågældende kommer fra Rusland, det tidligere Jugoslavien, Australien, USA eller Iran.

Det, aktstykket handler om, er, at alene i de resterende måneder af i år har justitsministeren brug for flere midler til modtagelse af asylanter. Der kommer selvfølgelig ikke så mange asylanter fra USA og Australien, og derfor er det fortrinsvis personer fra Mellemøsten og fra det tidligere Jugoslavien, der vil lægge beslag på de her midler.

Justitsministeriet har, som der også blev gjort opmærksom på under førstebehandlingen, over for Folketingets Finansudvalg meddelt, at justitsministeren, på trods af at der endnu ikke var hjemmel til at udbetale midler, havde valgt at disponere – i forventning om, at det altid villige flertal i Folketinget nok senere skulle redde ministeren på målstregen. Jeg skal i den forbindelse om ikke andet så af historiske grunde gøre opmærksom på det samlede ansvar – herunder også det ansvar, som Socialdemokratiet bærer – for, at man på den måde ikke overholder de bevillingsretlige regler.

Når dette her bliver til en ny sag engang med tiden, kan det jo blive meget svært for Socialdemokratiet at vaske hænder. Socialdemokratiet skyder sig selv i foden ved i denne sag at tillade, at justitsministeren overtræder de bevillingsretlige regler. Men jeg kan jo forstå, at når det passer i Socialdemokratiets ideologi, nemlig når det gælder om at udplyndre den danske befolkning med højere og højere skatter, så har man ingen som helst betænkeligheder i retning af at tillade, at ministeren overtræder de bevillingsretlige regler. Det taler sit klare og tydelige sprog, og det skal vi nok ved passende lejlighed erindre om, når Socialdemokratiet sikkert hyklerisk vil påpege andre af de uregelmæssigheder, der er så alt for mange af i ministerierne i denne tid og under denne regering.

Vi har forsøgt at overbevise et flertal i Folketinget om, at det bedste, man kan gøre i denne sag, er klart og utvetydigt at få sagt: Hertil og ikke længere!

Tilsyneladende var et af forsøgene på relevant argumentation under førstebehandlingen spørgsmålet om, hvad vi skal gøre med alle de

[Kim Behnke]

mennesker, som står og venter på at komme til Danmark og har forventning om, at de kan komme til Danmark. Dertil er der ikke andet at sige, end at de partier, de personer – hvad enten det er i Dansk Flygtningshjælp, i Dansk Røde Kors eller i de politiske partier – der har givet udlændingene det indtryk, at de kan komme til Danmark, altså har gjort regning uden vært, og derfor er det ikke skatteyderne, det skal komme til last.

Situationen er ikke anderledes, end hvis en købmand har haft et tilbud og må meddele, at det gælder, så længe lager haves. Nu haves der ikke lager længere. Den danske befolkning magter ikke at betale flere penge til udlændinge, og derfor må vi sige stop. Gæsterne fra udlandet må have at vide, at festen er forbi. Og derfor er der ingen grund til, at der er flere, der kommer og forsøger at deltage i festen; for den er for længst forbi.

Med de enorme milliardbeløb, den danske befolkning i øjeblikket pålignes som følge af den uhæmmede indvandring af asylanter og af andre, er tiden inde til, at der bliver sagt stop. Det har man chancen for ved om lidt, når vi skal stemme om dette beslutningsforslag, klart og utvetydigt at stemme for. Og det skal jeg derfor anbefale Folketingets medlemmer at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Vi har en forhåbning – jeg ved ikke, om den er begrundet – om, at vi kan bruge teknologien igen. Vi gør et forsøg i hvert fald.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 110 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 1:

Forslag til finanslov for finansåret 1993.

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 6/10 92. Første behandling 22/10 92. Betænkning 28/10 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Selv om der ikke – som det vist hedder her i huset – er tradition for, at andenbehandlingen af finansloven giver anledning til debat, i og med at vi jo har behandling af ændringsforslagene under tredjebehandlingen, synes jeg alligevel, der er grund til at gøre Folketinget opmærksom på den kendsgerning, at alene i den tid, der er gået siden fremsættelsen af finanslovforslaget, den tid, der er gået med udsigtsløse forhandlinger, har de økonomiske kendsgerninger uden for huset her medvirket til, at det finanslovsforslag, som regeringen fremsatte i august måned, er totalt og aldeles udhulet.

Underskuddet bliver langt, langt større, end regeringen har forudsat. Udgifterne på en lang række områder stiger – jeg nævnte lige flygtningeområdet for lidt siden. Der har i mellemtiden været 500 mio. kr.s gavmild bevilling – efter vores mening fejlagtig – til Færøerne. Der er stigende arbejdsløshed og alle mulige andre dårligheder, som gør, at det finanslovsforslag, der oprindeligt blev fremsat, overhovedet ikke hænger sammen længere.

Der er i dag så stort skred i de offentlige finanser med større og større udgifter, at der i den grad er grund til, at folketingsmedlemmerne erkender, at tiden er inde, hvor der skal en ganske, ganske anden fremgangsmåde til ved tilrettelæggelsen af de offentlige finanser, vi kan ikke over for vores børn og børnebørn tillade os at skubbe en gældsbyrde foran os. En gældsbyrde, som sandt at sige er en uindfriet skatteforhøjelse.

Jeg har tidligere brugt den sammenligning, at alene i 1992 ville en fjernelse af underskuddet på statens finanser betyde, at momsen ikke skulle være 25 pct., men 35 pct. Hvis man ikke synes, at det var særlig behageligt, kunne man også fjerne underskuddet ved at forhøje indkomstkatterne, skatten på arbejde, med hele 13 pct.

Ingen af delene er selvfølgelig noget, nogen af os ønsker, og vi skal langt fra anbefale det i